

«Παρεμβαίνοντες...»

Ἐπὶ τῇ †Μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, †9.11.1920, (α')

«Νὰ τιμωρήσω τὸν ἑαυτό μου»

Πάντα μᾶς διδάσκουν οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ εὐθύνη γιὰ κάποιο κακὸ ἀφορᾷ καὶ μᾶς. Ἄν συνέβαινε κάποιο κακὸ, οἱ Ἅγιοι πάντα ἔλεγαν «ἐγὼ φταίω γι' αὐτό».

Ἔτσι καὶ ὁ Ἅγιός μας, Νεκτάριος ὁ ἐν Αἰγίνῃ, ἔπραττε.

Κάποτε, ὅταν ἦταν Διευθυντὴς τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, δύο φοιτητὲς τσακώθηκαν μεταξύ τους.

Τί ἔκαμε τότε ὁ Ἅγιος;

Γύρισε, τοὺς κοίταξε στὰ μάτια ἕνα-ἕνα. Τοὺς κοίταξε μὲ τὰ μεγάλα γαλανὰ μάτια του, χλωμός, βουβός, πικραμένος.

- Αὐτὰ ὅλα, τὰ ὁποῖα ἐκάματε,... ἄρχισε σιγά-σιγά νὰ λήη,... μὲ λυποῦν βαθύτατα. **Μὲ ἀναγκάζουν νὰ τιμωρήσω τὸν ἑαυτό μου.**

- Τὸν ἑαυτό σας, κύριε Σχολάρχαι;... ἔκανε καταγεμᾶτος ἀπορία ὁ Παιδονόμος.

- **Μάλιστα. Νὰ τιμωρήσω τὸν ἑαυτόν μου εἰς ἀπεργίαν πείνης.** Κύριε παιδονόμε, ἀπὸ ταύτην τὴν μεσημβριάν θὰ εἰδοποιήσετε τὸν μάγειρον ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας νὰ μὴ μοῦ ἀποστέλλῃ φαγητόν. Ἐξηγήθημεν;... Τὴν ὥραν τοῦ φαγητοῦ θὰ προσεύχωμαι διὰ τὴν ἀνωμαλίαν.

- **Μάλιστα.**

- **Μὲ λυποῦν, παιδιά μου, μὲ λυποῦν... Σεῖς, αὐριανοὶ Ἱερεῖς τοῦ Ὑψίστου!... Πηγαίνετε, παρακαλῶ, καὶ εἶθε ὁ Κύριος νὰ ἀποστείλῃ ἔλεος καὶ φωτισμόν... Εἶθε νὰ σᾶς συγχωρήσῃ.**

Ἀπόμειναν ἄναυδοι. Ἀπόμειναν νὰ τὸν κοιτάζουν. Τὰ μάτια του μέσα στὴν σοβαρότητα καὶ τὴν συντριβὴ τους, τόξευαν κάτι τὸ ἀνομολόγητο, κάτι τὸ μεγαλειῶδες.

Ὁ Ἑρανιστὴς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

25.10.2020 ἐκ. ἡμ.,

† Ἁγίων Μαρτύρων Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου
τῶν Νοταρίων